

D ů v o d y:

Napadené rozhodnutí jest správné, vyhovuje zákonu a stavu věci, k jeho duvodu, v podstatě případným, se vzhledem k vývodum dovolání podotýká: Rozsudek odvolacího soudu opírá se o ustanovení § 97 obec. ř. pro markrabství moravské. Že toto právní stanovisko odvolacího soudu jest správné, plyne již také ze žalobcova přednesu, že obě půjčky byly schváleny zemským výborem a z obsahu přípisu zemského výboru ze dne 17. října 1921, v němž se zejména uvádí, že úpis VII. vál. půjčky nebyl ani schválen ani vzat na vědomí, ježto obec nepředložila potřebných dokladů. Obsah upisovacích přihlášek svědčí tomu, že nebylo ani vyhověno § 52, druhý odstavec obec. ř. Nemuže tedy býti pochybností, že přihláška, o níž jde, nemůže býti nyní pokládána za závaznou. Kdo měl přihlášku vyššímu úřadu předložiti, jest pro rozhodnutí sporu lhostejno. Rovněž jest nerozhodno, že přihláška byla zaslána prostřednictvím okresní správy politické žalujícímu ústavu k realizaci. Věc byla posouzena správně s hlediska právního, odvolání nemá podstaty.

Čís. 2059.

Nebezpečí, spojené s tím, že zboží, dopravitelné pouze v otevřeném voze, bylo drahou naloženo s jiným zbožím, jež, dopravováno jsouc v otevřeném voze, podléhá nebezpečí zkázy, není ohledně onoho zboží nebezpečím, spojeným s jeho dopravou v otevřeném voze (§ 86 žel. dopr. ř.).

(Rozh. ze dne 28. listopadu 1922, Rv II 263/22.)

Sudy benzínu, odeslané žalobcem a řádně uzavřené, naložila dráha do otevřeného vozu spolu se sudy petroleje, jež se cestou vzňaly a způsobily i požár sudu benzínu. Žalobě proti dráze o náhradu škody o b a n i ž š í s o u d y vyhověly, shledavše v tom, že dráha, naloživši do téhož otevřeného vozu, v němž byly dopravovány sudy žalobcovy, též sudy petroleje, jenž jest lehko zapalitelný, provinila se proti čl. 282 obch. zák.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Žalovaný erár trvá v dovolání na námitce, že jest prost ručení dle § 86 (2) a (1), 1 žel. dopr. ř. Tato námitka byla by odůvodněna jen tehdy, kdyby byl žalovaný erár prokázal, že podle okolností požár, jímž byly sudy s benzinem zničeny, a škoda tím nastalá mohly vzejíti z toho, že sudy s benzinem byly přepravovány v o t e v ř e n é m v o z e, jinými slovy, kdyby byl prokázal možnost příčinné souvislosti požáru s přepravou benzínu v o t e v ř e n é m v o z e, neboť v tom případě platila by ovdem nevyvrácená domněnka, že škoda vzešla z nebezpečí, spojeného s tímto způsobem přepravy. Správně však usoudily nižší soudy, že žalovaný erár neprovedl důkazu, v té příčině mu náležejícího. Žalovaný erár odvolává se na posudek znalce, dle něhož požár mohl vzniknouti vznícením se petroleje, přepravovaného společně s benzinem, doličuje zároveň, že d'le platných předpisů byla železnice oprávněna, naložiti sudy

s petrolejem do téhož vozu, ve kterém byly sudy s benzinem, a že petrolej s benzinem lze společně přepravovati v neomezeném množství. Odstavec III. B čís. 2 lit. b) přílohy C železničního dopravního řádu, k němuž žalovaný erár poukazuje, nepřichází zde vůbec v úvahu, protože se v něm pouze stanoví, za jakých podmínek smí odesílatel přibaliti hořlavé tekutiny, podmíněčně k přepravě připuštěné (mezi nimiž také benzin a petrolej), k jiným předmětům. Otázka, zda a pokud byla železnice oprávněna naložiti sudy s petrolejem do téhož vozu, ve kterém byly přepravovány sudy s benzinem, nemá však pro sporný případ vůbec významu rozhodujícího, a proto lze pominouti příslušné vývody dovolacího spisu. Neboť těmito vývody dokazuje žalovaný erár toliko možnost příčinné souvislosti požáru a zničení benzínu s okolností, že benzin byl společně přepravován s petrolejem. O to zde však nejde; jdeť, jak již vytčeno, jedineč o to, zda požár a škoda jím nastalá mohly vzejíti z toho, že sudy s benzinem byly přepravovány v otevřeném voze, a to, nehledíc k tomu, že byly společně přepravovány se sudy s petrolejem, neboť tato skutečnost nespadá pod nebezpečí, uvedená v § 86 (1) žel. dopr. ř. Možnost posléze zmíněné příčinné souvislosti dlužno však vzhledem ke skutkovým zjištěním nižších soudu pokládati za vyloučenou. Byloť na základě svědeckých výpovědí zjištěno, že sudy sporné zásilky byly bezvadné a řádně uzavřeny, a dle posudků slyšených znalců vzato za prokázáno, že při sudech takto řádně uzavřených zátky za železniční přepravy nemohou se otřesem nebo nárazem uvolniti; že se benzin za přepravy může vznítiti jen tehdy, kdyby byl v sudech poškozených nebo nedostatečnou zátkou opatřených, nikoliv však, je-li v sudech bezvadných a řádně uzavřených; — a že požár mohl vzniknouti tím, že se sudy s petrolejem vznítily. Žalovaný erár neprovedl tudíž důkaz dle § 86 (2), tím méně dle § 86 (1) žel. dopr. ř., a proto trvá jeho povinnost, nahraditi škodu dle § 84 žel. dopr. ř., když neprokázal také žádného z důvodů omluvných v tomto článku naznačených.

Čís. 2060.

Vyhověl-li soud první stolice námitce nepřislusnosti nesprávně rozsudkem, musí odvolací (rekursní soud, jsa v otázce té opačného názoru, rozsudek zrušiti.

Sudiště dle § 104 j. n. lze umluvití tím, že subskripční tiskopis, obsahující též doložku »žalovatelnost v X.«, byl druhou stranou přijat a podepsán.

(Rozh. ze dne 29. listopadu 1922, R I 1371/22.)

Dle tvrzení žaloby koupil žalovaný k žalobcově subskripční výzvě písemnou objednávkou ze dne 16. prosince 1918 a zavázal se odebíratí zvláštní vydání adresáře a byla objednávka ta dopisem žalobce ze dne 10. dubna 1919 potvrzena. Žalovaný zaplatil zálohu 100 Kč. Zároveň strany umluvily, že doručení adresáře státi se má na náklad a nebezpečí žalovaného, a že pohledávka jest žalovatelná v Praze. Ježto žalovaný nezaplatil kupní ceny za prvý díl adresáře, dodaný v listopadu 1921, domáhal se jí žalobce žalobou na okresním soudě v Praze. Žalovaný vznesl námitku místní nepřislusnosti, již soud první stolice rozsudkem vyhověl a žalobu zamítl. Důvody: Dovolání soud je místně nepřislusným, poněvadž jde o splátkový obchod a poněvadž k smlouvě vůbec